

[Skatteministeren]

gering vedtaget en dagsorden om, som også blev støttet af Venstre og De Konservative.

Derfor burde vi egentlig have et godt fælles udgangspunkt, for de elementer, som indgår i regeringens udspil, har for langt hovedpartens vedkommende deres udspring i Personskatteudvalgets betænkning. Der er lavet mindre ændringer, der er steder, hvor det, vi har spillet ud med, er mere moderat, eksempelvis hvis vi tager frynsegodeområdet, som på en eller anden mystisk vis er blevet en hoveddiskussion. Personskatteudvalget havde egentlig forestillet sig, at der på det område kunne hentes nye provenuer i en størrelsesorden af 1,5 mia. kr. Regeringen mente ikke, at vi skulle gøre noget, der kunne blive opfattet som en beskatning af en god og ordentlig personalepolitik, og derfor tog vi nogle enkelte områder ud, og resultatet i det fremsatte lovforslag blev, at vi skønnede, at det kunne give et merprovenu i størrelsesordenen 100 mio. kr. Efterfølgende er der stillet ændringsforslag, som betyder, at vi på det område ikke får noget som helst merprovenu i 1994, og i løbet af 1995, 1996 og 1997 vil vi så få et provenu stigende fra 20, over 40 og endelig sluttende med 60 mio. kr. Det har været et af de emner, som har optaget sindene og mere end alt andet har optaget spalteplass.

På trods af at vi havde et udgangspunkt, som jeg et langt stykke af vejen troede var fælles, og at vi havde nogle målsætninger, vi var fælles om, må jeg erkende, at virkeligheden har udviklet sig anderledes.

Venstre og De Konservative meldte desværre fra, allerede inden de havde set udspillet. Allerede i de dage, hvor man diskuterede, hvad det var for en reform, regeringen ville spille ud med, tog ordførere fra såvel Venstre som fra De Konservative afstand fra noget, de end ikke havde set.

Den forhandlingsvilje eller snarere mangel på samme, vi har mødt under forhandlingerne med de to partier, har mere end noget andet dokumenteret, at der på intet tidspunkt har været vilje eller lyst hos Venstre og De Konservative til at gå ind i en seriøs diskussion med den målsætning, at vi skulle være enige og lave en aftale med hinanden.

Venstre og De Konservative siger, at det var en helt anden konstruktion, de ville have, men så er det, jeg spørger, hvordan de så kunne stemme for en dagsorden, der klart og utvety-

digt sagde, at vi skulle tage udgangspunkt i Personskatteudvalgets betænkning, og som faktisk blev vedtaget, mens Venstre og De Konservative stadig væk havde regeringsmagten. Hvorfor satte Venstre og De Konservative et udvalgsarbejde i gang, hvor de selv lavede kommissoriet og udegedede de personer, der skulle lave udredningsarbejdet, hvis det var noget fuldstændig anderledes, de ønskede sig?

Desværre har vi i de seneste uger været udsat for en kampagne, som mere har været præget af forvanskninger og løgne end af sandhed og saglig oplysning. Jeg har her et lille udsnit af nogle enkelte artikler. Det har været fuldstændig uoverkommeligt at svare på alle usandhederne, vi har forsøgt at komme med nogle enkelte indlæg indimellem, men spalteplassen i aviserne ville vokse voldsomt, hvis man skulle have været igennem alle de fordrejede, forvanskede eller løgnagtige oplysninger i dagspressen, i radio og i tv.

Hvis jeg må tage et lille udsnit som en illustration af det, der er foregået i de seneste uger. Overskrift: »Skattereformen udhuler pensionerne«. Hvad er sandheden? Sandheden er, at pensionsopsparingen får den mest gunstige behandling overhovedet i denne skattereform, at al den pensionsopsparing, der er foretaget, får den fulde nedsættelse af skatteprocenterne uden at bidrage til mere end 40 pct. af finansieringen i form af arbejdsmarkedsbidragene. Når vi ser på den fremtidige pensionsopsparing, kan man sige, at først når vi når 30-40 år frem i tiden, vil vi være nået ned på en pensionsmæssig dækning, der svarer til den, vi har i dag, og vi kommer aldrig under; altså en fuldstændig forvanskning af virkeligheden.

En anden overskrift: »Skattereform med tilbagevirkende kraft«. Der foreligger klare besvarelser fra Justitsministeriet, hvoraf det fremgår, at der ikke er nogen form for tilbagevirkende kraft i det, som regeringen har fremsat, og at vi i øvrigt har benyttet ikrafttrædelsesbestemmelser, der svarer til dem, som tidligere regeringer – også den foregående regering med Venstre og De Konservative – har benyttet sig af; altså heller ikke rigtigt.

Så er der en, der hedder: »Reformbombe under radiobranchen«. Når man kigger lidt nærmere på det, viser det sig, at dér, hvor de mener, at de bliver voldsomt berørt, berøres de overhovedet ikke af det lovforslag, som de mener vil koste flere tusinde fyringer.